

Робота містить 39 сторінок, список використаних джерел нараховує 48 джерел. В додатках наведено основну документацію досліджуваного навчального закладу з проблем підтримки обдарованих дітей (Цільова програма «Обдаровані діти» ліцею, План роботи ліцею, Статут дитячої організації “Веселка”, створеної на базі ліцею, Програма вивчення сім’ї, Карта обліку обдарованих учнів ліцею) та методичний матеріал, необхідний для соціального педагога (пам’ятки для вчителів по роботі з обдарованими дітьми; поради батькам, у вихованні обдарованої дитини; Методика діагностики впливу батьків на розвиток обдарованих дітей).

Розкрито поняття обдарованості в психолого-педагогічних дослідженнях, методичні аспекти організації соціально-педагогічної підтримки обдарованих дітей. Проведено аналіз особливостей організації педагогічної підтримки обдарованих дітей в конкретному навчальному закладі (... ліцея для обдарованої молоді): вивчено основну документації, охарактеризовано роботу закладу в цьому напрямку; досліджено результати проведеної роботи за показниками успішності, участі в предметних олімпіадах, МАН, творчі та спортивні здобутки учнів ліцею. Більш детально проаналізовано роботу з батьками обдарованих дітей. Об’єкт: теорія та методика роботи з обдарованими дітьми. Предмет: соціально-педагогічна підтримка обдарованих дітей. Мета: розкрити особливості соціально-педагогічної підтримки обдарованих дітей. Питанню обдарованості приділялося багато уваги психологами і педагогами (Є.О. Голубєва, Г.С. Костюк, В.А. Крутецький, В.С. Мерлін, В.О. Моляко, Я.О. Пономарьов, С.Л. Рубінштейн, Б.М. Теплов та ін.). Але, дана проблема не є широко розкритою в сучасній соціальній педагогіці. Робота ґрунтується на дослідженнях таких науковців, як І. Зверєва, А. Капська, І. Козубовська, Н. Лавриченко, Г. Лактіонова, С. Марченко, Л. Міщик, І. Мигович В. Сидоров, Г. Попович, Н. Романова, С. Толстоухова та ін..

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ

1.1. Проблема обдарованості в психолого-педагогічній літературі

1.2. Особливості стратегії підтримки обдарованих дітей в Україні

Висновки до першого розділу

РОЗДІЛ 2. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ

2.1. Програми, форми та методи роботи з обдарованими дітьми

2.2. Особливості роботи соціального педагога з обдарованими

Висновки до другого розділу

РОЗДІЛ 3. ОСОБЛИВОСТІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ В ЛІЦЕЇ ДЛЯ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ

3.1. Загальна характеристика роботи ліцею з розвитку обдарованих дітей

3.2. Аналіз результатів соціально-педагогічної діяльності з обдарованими дітьми в ліцеї

3.3. Реалізація соціально-педагогічної підтримки обдарованих дітей через роботу з їх батьками на базі ліцею

Висновки до третього розділу

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ

1.1. Проблема обдарованості в психолого-педагогічній літературі

Науковий підхід до обдарованості виник на початку ХХ ст., коли А.Біне та Т.Сімоном було розроблено першу шкалу, що дозволяла визначити рівень відхилення розумового розвитку дітей від вікової норми. Цей психологічний тест дозволив виявляти дітей, які за своїм інтелектуальним потенціалом знаходяться як нижче так і вище за однолітків [9, 32].

Історично склалися два протилежні підходи до поняття обдарованості:

1) обдарованою є кожна дитина, потрібно вчасно визначити тип обдарованості цієї дитини та розвивати її здібності;

2) обдарованість – це рідкісне явище, властиве незначному відсоткові людей [8, с.73].

Написав Таміла

Четвер, 20 жовтня 2011, 12:52 - Останнє оновлення Четвер, 20 жовтня 2011, 13:24

Численні ж дослідження науковців показують, що із задатками обдарованості, здатністю до ефективної плідної діяльності народжується кожна психічно нормальна людина, а ось спрямованість і ступінь обдарованості різні [4, с.16].

Питанню обдарованості приділялося багато уваги психологами і педагогами (Є.О. Голубева, Г.С. Костюк, В.А. Крутецький, В.С. Мерлін, В.О. Моляко, Я.О. Пономарьов, Дж. Рензуллі, В.А. Роменець, С.Л. Рубінштейн, Б.М. Теплов та ін.). Ідея дослідження природи обдарованості на основі аналізу творчого розвитку людини знайшла своє відображення в концепціях творчої обдарованості таких авторів, як О.М. Матюшкін, В.О. Моляко, Б.Д. Шадріков, Ф. Баррон, Дж. Гілфорд, А. Торренс, К. Тейлор та ін. Розвиткові обдарованості на різних вікових етапах присвячені дослідження А.В. Брушлінського, В.В. Давидова, Д.Б. Ельконіна, Т.В. Кудрявцева, О.І. Кульчицької, І.Я. Лернера, Р.О. Пономарьової, В. Штерна та ін..

Соціально-педагогічними проблемами підтримки, адаптації і розвитку обдарованих дітей та молоді займалися І. Зверева, А. Капська, І. Козубовська, Н. Лавриченко, Г. Лактіонова, С. Марченко, Л. Міщик, І. Мигович В. Сидоров, О. Пічкач, Г. Попович, Н. Романова, С. Толстоухова та ін., засади формування обдарованої особистості в системі виховної роботи загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладів досліджували , Г. Балл, Б. Бітінас, І. Іванов, В. Кузь, С. Сисоєва, Т. Сущенко та ін..

На сьогодні фіксованого поняття обдарованості як у вітчизняній так і зарубіжній літературі немає. Як правило, обдарованість визначається за допомогою певних параметрів або феноменологічних проявів [42, с.45].

Так, К. Текекс вважає, що обдарованість в основному визначається трьома взаємозалежними поняттями: випереджальним розвитком пізнання, психологічним розвитком і фізичними даними. О. Йоголевич вважає, що до обдарованості логічніше за все ставитись як до взаємозв'язку значного (як мінімум, вищого за середній) інтелекту, інтенсивних творчих чи фізичних здібностей та емоційно-вольової спрямованості. М. Лейтес відзначає, що ознаки обдарованості в дитячі роки оцінюються шляхом з'ясування співвідношення в них вікового і власне індивідуального. Всі успіхи дитини спочатку з упевненістю можна оцінити як вікові прояви обдарованості, а чи стануть вони стійкими індивідуальними особливостями, буде залежати від багатьох внутрішніх і зовнішніх умов [35, с.16].

Написав Тамила

Четвер, 20 жовтня 2011, 12:52 - Останнє оновлення Четвер, 20 жовтня 2011, 13:24

Отже, обдарованість - це інтегральний прояв здібностей, системна якість психіки, яка розвивається протягом життя та визначає можливість досягнення людиною більш високих результатів у порівнянні з іншими людьми в одному або декількох видах діяльності [9, с.32].

Проблема обдарованості тісно пов'язана з такими поняттями, як індивідуальність (неповторність своєрідних рис людини, що відрізняють її від інших людей), задатки (природжені анатомо-фізіологічні особливості організму, головним чином нервової системи й органів чуття, передумова розвитку здібностей людини при певних умовах і діяльності людини в певному напрямі), здібності (стійкі індивідуальні психічні властивості людини, які зумовлюють успішність її діяльності в певному напрямі й базуються на основі задатків; рівні здібностей: обдарованість, талант, геніальність), талановитість (вищий ступінь спеціальної обдарованості дитини), геніальність (найвищий ступінь обдарованості, прояву творчих сил людини) [22, с.5].

Дослідники визнають, що рівень, якісне утворення і характер розвитку обдарованості - це завжди результат складної взаємодії спадковості (природних задатків) і соціального середовища, опосередкованого діяльністю дитини (ігровою, навчальною, трудовою). Вроджені здібності – це лише одна з передумов надзвичайно складного процесу формування індивідуально-психологічних якостей. Більше того, у поясненні процесу розвитку здібностей і обдарованості дослідники, зокрема Л.С. Вигоцький, С.Л. Рубінштейн, Л.А. Венгер, не схильні перебільшувати значення природних даних (оскільки їх досить складно дослідити експериментально) і приділити увагу вивченню їх витоків. Дослідники вважають, що встановити обдарованість у дітей і вивчити її можна тільки в процесі навчання і виховання, в умовах, коли дитина виконує те чи інше завдання, оволодіває і займається діяльністю певного змісту. Отже, здібності розвиваються в процесі взаємодії дитини з навколишнім світом, під впливом виховання і навчання. Вони формуються в умовах вікових періодів дитинства у тісному зв'язку з особливостями віку [34, с.19].

Обдаровані діти — діти, в яких у ранньому віці виявляються здібності до виконання певних видів діяльності. Вони вирізняються серед однолітків яскраво вираженими можливостями в досягненні результатів на якісно вищому рівні, їх успіхи не є випадковими, а виявляються постійно [3, с.69].

Диференціація видів обдарованості визначається критерієм, покладеним в основу класифікації. В обдарованості можна виділити як якісний, так і кількісний аспекти. Аналіз якісних характеристик обдарованості припускає виділення своєрідних її видів у зв'язку зі

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ

Написав Тамила

Четвер, 20 жовтня 2011, 12:52 - Останнє оновлення Четвер, 20 жовтня 2011, 13:24

специфікою психічних можливостей ...